KSIĄŻKO, PRZYJACIÓŁKO

WIERNA, MIŁA

Tyś mnie
wprwadziła
w piękny świat bajkowy.
Wtedy poznałam
Kopciuszka i Śnieżkę,
i krasnoludków
wesołe
rozmowy.

Dziewczynkę
z zapałkami pana Andersena,

Co marzła samotna
w mroźny
dzień zimowy.

A gdy
urosłam - przez
morza i lądy

Tyś mnie prowadziła
po szerokim świecie,
Przeżywałaś ze mną
rozliczne przygody.

Pomnażałaś
wiedzę, kraju urodę
dałaś mi poznać
i miłość przyrody
budziłaś we mnie.
Uczyłaś szanować wszystko co żyje.
A w ciemne
wieczory, gdy cisza dokoła,
Na gwiazd miliony patrzyłam
w zachwycie
Zadając pytanie -
czy i tam
są ludzie?

Czy jakieś inne
istoty rozumne,
Prowadzą podobne
do naszego życie.
Na wiele pytań
dałaś mi odpowiedź,
I tyle podróży z tobą odbywałam.

Zwierzęta, ptaki i rośliny.
I dalekie kraje poznawałam.

Choć już siwizna
włosy przyprószyła.
Zawsze jesteś ze
mną przyjaciółko miła.